

ПРОЄРУЦІЯ

*Парафіяльний часопис храму Богородиці Прієруції
Української Греко-Католицької Церкви в Естонії*

М. ТАЛЛІНН

ГРУДЕНЬ 2016 Р. Б. №20 (24)

Дорогі в Христі!

Ми з Вами вступили у Різдвяний піст. Цей час є для роздумів про Воплочення сина Божого. Кожен із нас має приготуватися до Христового Різдва, щоб у цей день ми відчували дійсне народження дитятка Ісуса у своїх домівках, немов би Він був присутній з нами.

Підготуймо себе для цієї великої зустрічі. У часі Пилипівки кожен із нас має пройти через Таїнство Покаяння та Пресвятої Євхаристії. Ці Таїнства допоможуть нам більш збагнути велику

любов Божу до людини, дадуть можливість гідно прийняти Його прихід до нас у чистоті серця.

Закличмо також і своїх рідних, щоб усі разом провели Різдвяний піст з користю для душі і тіла. Даймо гідний християнський приклад своїм дітям, які завжди черпають та наслідують своїх батьків.

Час посту – це час добрих діл, милосердя, покаяння, прощення, відмови чогось лютого нам заради Бога.

6 грудня - Святого Миколая

25 грудня – РІЗДВО ХРИСТОВЕ

Г

Р

У

Д

Е

Н

Б

2

0

1

6

ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА	НЕДІЛЯ
			1 Св. Літурія 09:00	2 Св. Літурія 09:00	3 12:30 - Катехизація (підготовка дітей до першої сповіді та урочистого Святого Причастя)	4 Неділя 26 Глас 1. Ап. – Еф. 209 зав.; 5,9-19. Єв. – Лк. 66 зав.; 12, 16-21. <i>Свята Літурія</i> 10:00 – Псалми
5 Св. Літурія 09:00	6 Св. Миколая, чудотворця. Св. Літурія 10:00	7 Св. Літурія 09:00	8 Св. Літурія 09:00	9 Зачаття Пресвятої Богородиці св. Анною. Св. Літурія 09:00	10 12:30 - Катехизація (підготовка дітей до першої сповіді та урочистого Святого Причастя)	11 Неділя 27 Глас 2. Ап. – Кол. 257 зав.; 3, 4-11. Єв. – Лк. 76 зав.; 14, 16-24. <i>Свята Літурія</i> 10:00 – Псалми 16:00 – Парту
12 Св. Літурія 09:00	13 Св. Літурія 09:00	14 Св. Літурія 09:00	15 Св. Літурія 09:00	16 Св. Літурія 09:00	17 12:00 – Свято св. Миколая у м. Сіпмьяе (за участю недільних дитячих шкіл міст Тарту та Сіпмьяе)	18 Неділя перед Різдвом Христовим Глас 3. Ап. – Євр. 328 зав.; 2, 14-22. Єв. – Мт. 1 зав.; 1, 1-25. <i>Свята Літурія</i> 10:00 – Псалми
19 Св. Літурія 09:00	20 Св. Літурія 09:00	21 Св. Літурія 09:00	22 Св. Літурія 09:00	23 Св. Літурія 09:00	24 14:00-Тарту <i>Вертеп та коляда недільної школи</i> 15:00 Тарту <i>Свята Літурія та спільна кута</i>	25 грудня РІЗДВО ХРИСТОВЕ Ап. – Гал. 209 зав.; 4, 4-7. Єв. – Мт. 3 зав.; 2, 1-12. <i>Свята Літурія</i> 10:00 – Псалми <i>Вертеп та Коляда</i> 16:00 - Хмельнік
26 Собор Пресвятої Богородиці. Св. Літурія 10:00	27 Св ап., первомч. Стефана. Св. Літурія 10:00	28 Св. Літурія 09:00	29 Св. Літурія 09:00	30 Св. Літурія 09:00	31	

Хто ходить до церкви — довше живе!

Дослідження Гарвардського університету, що тривають уже 16 років, показують, що ходіння до храму та участь у релігійних урочистостях подовжує життя аж на 33 %. Результати досліджень були нещодавно опубліковані.

Учені Гарвардського університету проаналізували дані стосовно життя 74 534 жінок, які у 1992-2012 роках брали участь у Nurses' Health Studies. Жодна з жінок-

учасниць дослідження на 1992 рік не хворіла хворобами системи кровообігу чи раком. Усі учасниці відповідали на запитання стосовно дієти і здоров'я, а також стосовно участі у релігійних обрядах. З'ясувалося, що у жінок, які брали участь у релігійних обрядах, ризик завчасної смерті склав на 33 % менше.

— Як виявляється, найбільшим пропагандистом здорового способу життя є настоятель парафії, який заохочує своїх парафіян до близькості з Ісусом та до участі в богослужіннях, — каже о. Славомир Абрамовскі, настоятель парафії св. Йоана Павла II у Варшаві, лікар за першою освітою.

Результати дослідження однозначно стверджують, що протягом 16 років його тривання зафіксовано на 33% менше ризику смерті у жінок, які до церкви ходили, порівняно з тими, що до церкви не ходили. Релігійні жінки узагалі рідше помирали від порушень кровообігу та від раку. Дослідження також показало більший оптимізм жінок, які ходять на богослужіння, і меншу піддатливість депресіям.

— Досі всі гадали, що, заохочуючи ходити до храму, я їх запрошую тільки до життя вічного. Тепер же медицина довела, що я також і пропагандист здорового способу життя, — коментує о. Абрамовскі. — Хто з лікарів, моїх колег за фахом, може похвалитися такою результативністю у профілактиці захворювань кровоносної системи та раку?

Це одне з наймасовіших досліджень такого плану. Серед згаданих 74 534 жінок за 16 років зафіксовано 13 537 смертей, зокрема 2 721 — від серцево-судинної недостатності та 4 479 — від раку. Після тривалого з'ясування перемінних та головної причини ризику стало видно, що жінки, які брали участь у богослужіннях частіше, ніж раз на тиждень, дали на 33% менший відсоток смертності.

Результати досліджень, проведених Гарвардським університетом, були опубліковані в одному з найпрестижніших медичних видань світу — JAMA Internal Medicine. «Релігія та духовність можуть бути недооціненим медициною чинником у тому, щоб лікарі могли відповідно діагностувати своїх пацієнтів», — пишуть автори дослідження на сайті: The Jama Network.

15 ФАКТІВ ПРО ПРЕСВЯТУ ЄВХАРИСТІЮ (початок в № 18(22),19(23))

Чи дозволено приймати причастя малим дітям?

Приймати Св. Причастя малим дітям без потреби Сповіді у Греко-Католицькій Церкві є дозволе. «Сакраментальне впровадження в таїнство спасіння звершується прийняттям Пресвятої Євхаристії, тому Пресвята Євхаристія повинна уділятися після Хрещення і Миропомазання якнайскоріше згідно з приписом партикулярного права власної Церкви свого права» (ККСЦ).

«Євхаристія — це хліб життя, і дітей треба постійно ним годувати від часу Хрещення, щоб вони духовно зростали. Спосіб їхньої участі у Євхаристії відповідає їхній спроможності: спочатку він буде відрізнятися від того способу, що в дорослих, менш свідомо і менш раціонально, але поступово буде розвиватися через благодать і педагогіку

таїнства, зростаючи аж до «звершеності мужа, до міри повного зросту повноти Христа» (Еф 4, 13)». (*Інструкція застосування літургійних приписів ККСЦ*, Конгрегація у справах Сх. Церков).

Будучи відповідальними за духовний стан дітей, батьки найперше повинні дати приклад доброго християнського життя, а, отже, і приймати Святі Тайни та пильнувати, щоб діти поступово вивчали правди віри.

Чи дозволено причащатися жінкам у період місячного очищення?

У Старому Завіті у євреїв, жінка, яка має кровотечу, відділялася від громади, тому що всякий дотик до неї в цей час означав для них культову, молитовну нечистоту і також таким чином вона могла осквернити храм (Лев 15, 19). У Новому Завіті є інший погляд на це: ніяка тілесна нечистота не робить нас морально і молитовно нечистими. Створені Богом, говорить св. Атанасій Великий, ми «не маємо в собі нічого нечистого, але оскверняємося тільки тоді, коли гріх чинимо». Отже, жінка в такі періоди може приступати до св. Причастя, якщо вільна від гріха.

Як потрібно поводити себе в часі Причастя?

- Заздалегідь робимо на собі знак святого хреста;
- Руки складаємо хрестоподібно на грудях;
- Підійшовши до чаші, називаємо своє ім'я;
- Широко відкриваємо уста та відхиляємо голову назад, при цьому не закриваючи очей, щоб не похитнутися і, щоб священник не опустив святих Тайн;
- Уста можемо закривати після того, коли священник забере ложечку з уст; ложечку не можна облизувати;
- Святі тайни потрібно споживати відразу;
- Якщо є потреба, можна скористатися рушником, що його тримає священник, і витерти уста;
- Не можна торкатися чаші руками і цілувати руку священника.

Як причащатися: стоячи чи навколішках?

Літургійно правильно приймати Святе Причастя стоячи. До такого способу приймання Святих Дарів, як не дивно нас закликає сам священник, коли каже: «Зі страхом Божим і з вірою приступіть», а не приклякніть. Також після причастя диякон співає: «Прості прийнявши Божественних... Христових Тайн, достойно благодарім Господа». Слова «*прості прийнявши*» власне означають, що ми прийняли Святі Тайни в простій поставі.

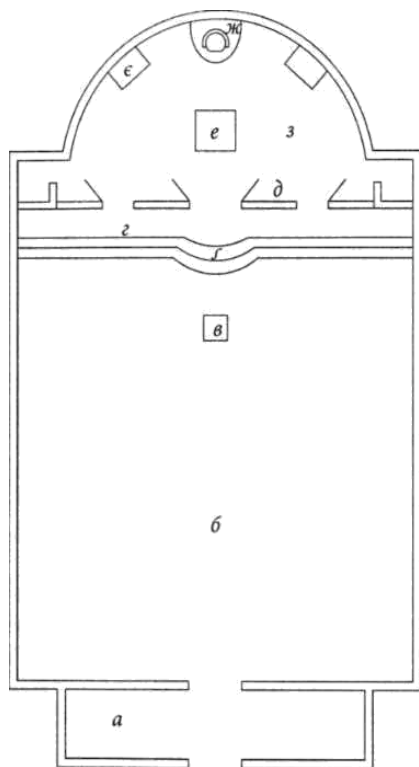
Чому стоячи? Відомо, що стояча постава є символом торжества, перемоги та радості. Натомість постава на колінах є знаком розкаяння, покути та жалю. Отже, приймати Святе причастя ми не повинні з відчуттям розпуки чи розкаяності, бо каємося ми у Сповіді, а Причастя приймаємо з трепетом, вірою та зі страхом, але одночасно з радістю, адже момент причастя на Службі Божій знаменує ніщо інше, як Воскресіння.

Чи дозволено причащатися в римо-католицьких та православних храмах?

«Католицькі служителі дозволено уділяють святі тайни тільки вірним католикам, які їх подібно дозволено приймають тільки від католицьких служителів» (ККСЦ, 671, §1). Ми належимо до Католицької Церкви, тому сповідатися і причащатися в римо-католицьких храмах нам є дозволено, якщо немає можливості звернутися до священника нашого обряду.

Що стосується Православної Церкви: «Якщо цього вимагає необхідність (небезпека смерті) або радить справжня духовна користь, то вірним католикам, які фізично або морально не мають змоги звернутися до католицького служителя, дозволяється приймати святі тайни Покаяння, Євхаристії, та Єлеопомазання хворих від некатолицьких (православних) служителів» (ККСЦ, 671, §2).

Пояснення храму

Спільнотні богослуження відбуваються у спеціальних приміщеннях - храмах, або по-іншому - церквах. Сучасний храм у нашому обряді має три функціональні частини: *святинище*, *храм вірних* і *притвор*. Окрім цього, як правило, поблизу святинища облаштовують допоміжне приміщення - ризницю, яке часто називають захристією. Традиційно святинище символізує небо і спільноту святих, храм вірних - землю та Церкву Христову, натомість притвор, який спрямований на захід - символізує царство померлих, ад.

Святинище, яке розташоване у східній частині храму, відгороджене від храму вірних *іконостасом*. У центрі святинища міститься *престол*, на якому звершується Євхаристія. Ліворуч від престолу стоїть *проскомидійник* - *стіл*, на якому готують Дари під час проскомидії.

ПЛАН ХРАМУ: а) притвор; б) храм вірних; в) *тетрапод*; г) *солея*; с) *амвон*; д) *іконостас*; е) *престол*; ж) *горне місце*; з) *святинище*.

До святинища не дозволено входити нікому, окрім духовенства та церковного причету. В іконостасі, перегородці з іконами, влаштовано троє дверей: центральні царські й бічні дияконські. Через царські двері, як правило, входять під час богослужень лише єпископи і священники, а через дияконські - диякони та церковний причет.

Дещо підвищену частину храму вірних між *тетраподом* й *іконостасом* називають *солеєю*; на ній влаштовано *амвон* - підвищення, з якого читають Євангеліє, виголошують проповіді, тощо.

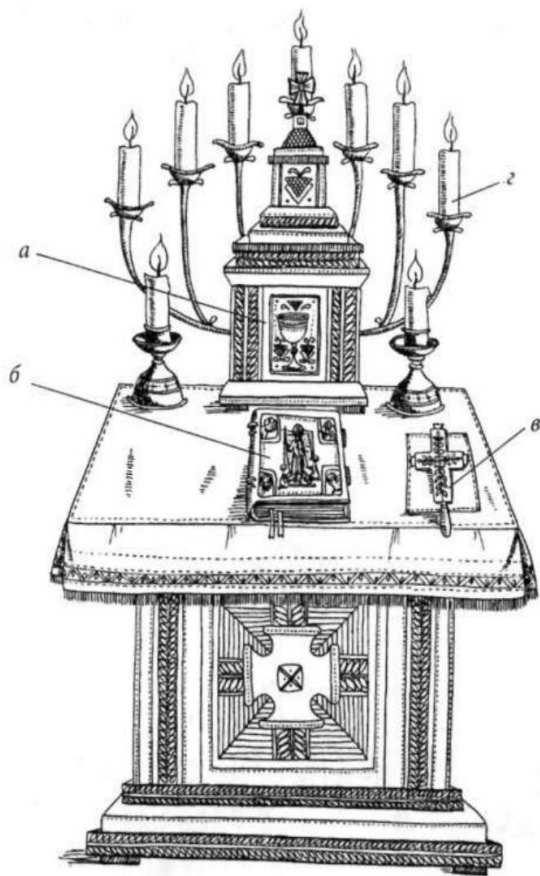
У передній частині храму вірних розташовано *стіл*, який у нашому обряді називають *тетраподом*.

ІКОНОСТАС

На ньому покладено ікону для почитання, яку змінюють відповідно до празників церковного року, хрест та свічки. Під час певних церковних богослужень на тетрапод кладуть Євангеліє або литійник (посудину для освячення хлібів, пшениці, вина та елею).

У храмі вірних, як правило, є *крилоси* і *хори* - місця, призначені для дяків та співців. Вірним, що вони не беруть особливої участі у церковному співі, не слід перебувати в крилосі чи на хорах.

ПРЕСТОЛ

а) кивот; б) Євангеліє; в) напрестольний хрест; г) семисвічник.

• Чи можна палити на на церковному подвір'ї, паперті?

На церковному подвір'ї не палять, рівно ж як і на паперті (ґанку церкви), бо церковне подвір'я є освяченим, відповідно відбувається неповага до місця.

Богослуження відбувається відповідно до функціонального і символічного призначення окремих частин храму. Так само й учасники богослуження займають відведені їм місця. Священнослужителі, як правило, перебувають у святилищі, а вірні - у храмі вірних чи притворі.

Храм стає святим місцем завдяки освяченню, що його здійснює єпископ. Під час такого освячення храм іменують на честь Осіб Пресвятої Тройці, Богородиці, церковних празників, святих, тощо. Як правило, день освячення храму стає т. зв. храмовим празником, який урочисто святкують щороку. Святим місцем вважають і церковне подвір'я; в давнину на церковному подвір'ї влаштовували цвинтар, де хоронили померлих парафіян.

ТЕТРАПОД

Однак при цьому слід дотримуватися певних приписів, бо відповідальною за належний вигляд і стан храму є церковна влада. Ікони чи інші предмети, які зберігаються у храмі, мають певні (не тільки декоративні) функції. Мало того, кожна річ у храмі, окрім прикладного значення, набула також значення символічного. Тому, бажаючи пожертвувати якусь річ для церкви, потрібно звернутися до настоятеля, який є відповідальним за облаштування храму, і він вирішить, чи доцільно придбати цю річ і як вона має виглядати. Поспішати з придбанням не варто, бо може виявитися, що придбана річ не надається для церковного використання або дублює вже наявну. Не доречно загромождувати храм численними однаковими іконами невисокої мистецької вартості, фігурками «кустарного» виконання та іншими декоративними предметами, які не відповідають святості місця.

• Чи дозволено входити у храм або на церковне подвір'я з домашніми тваринами?

Від дуже давніх часів існує заборона вводити до храму будь-яких тварин чи птахів. Давні церковні закони приписували покарання за такі дії. В богослужбових книгах є навіть спеціальні молитви на очищення храму, «якщо забіжить собака». Такі заборони, мабуть, пов'язані з наявним у різних культурах поділом тварин на чистих і нечистих. Так, наприклад, собак завжди сприймали як істот демонічних, пов'язаних із нечистими силами, тому не дивно, що існують такі категоричні заборони. Тому слід зберігати в нас почуття «святого» та спільної відповідальності за належний порядок у Божому храмі.

• Чи можуть вірні жертвувати ікони та інші речі для оздоблення храму?

З давніх-давен вірні долучалися до оздоблення святинь. Більш майновиті навіть будували храми власним коштом. Будова та облаштування храмів відбувається також і за старанням вірних.

Як бути щасливим? Поради від Блаженного Папи Йоана XXIII

1. Тільки сьогодні я постараюся прожити цей день добре і не буду намагатися вирішити всі проблеми наперед.
2. Тільки сьогодні я буду добре ставитись до інших людей, не буду підвищувати на них голос, не буду нікого засуджувати чи критикувати.
3. Тільки сьогодні я буду щасливий просто від того, що прийшов новий день і цей день був створений для щастя.
4. Тільки сьогодні я буду намагатися підлаштуватись під навколишній світ замість того, щоб вимагати покори від світу.
5. Тільки сьогодні я буду приділяти хоча б 10 хвилин для читання приємних книг і новин, буду насолоджуватися їжею і згадувати світлі події з життя.
6. Тільки сьогодні я зроблю одну добру справу і нікому про це не скажу.
7. Тільки сьогодні я зроблю хоча б одну річ, яка мені неприємна. І якщо я буду відчувати дискомфорт, то зроблю так, щоб ніхто з навколишніх цього не помітив.
8. Тільки сьогодні я складу для себе список справ хоча б на день. Навіть якщо я не зможу виконати його повністю, я буду старатися. І я спробую не допустити двох речей: поспіху та нерішучості.
9. Я вірю в те, що Бог любить мене.
10. Тільки сьогодні я буду вповні насолоджуватися красою і вірити в існування добра. І навіть якщо мої дії можуть здатися мені жахливими, я все одно зроблю те, що вважав за потрібне все своє життя.

Папа Франциск зачинив Святі двері МИЛОСЕРДЯ

Завершення Року Божого Милосердя і закриття Святих Дверей — це знак того, що все закінчується, також і наше земне життя.

Не зможе прийти посповідатися людина, яка вже померла, тому що сповідь тільки для живих. І приступити до Причастя, взяти участь у Пресвятій Євхаристії, цій найбільшій таємниці нашої віри — не зможуть ті, хто лежать у могилах. А ми ще

можемо прийти. І це великий дар Божий.

Люди, які померли, вже не можуть читати Біблію, для них закінчився час слухання Слова Божого. А ми ще можемо і читати, і слухати, й дозволити, аби це Слово змінило наше життя. І це - милосердя Боже.

Деякі люди замислюються над питанням: як зрозуміти те, що Бог справедливий і водночас милостивий? Божа справедливість не скасовує Божого милосердя, і навпаки. Коли свята Фаустина Ковальська переживала свої приватні об'явлення Христа, Він сказав: *«перш ніж прийти у світ як Справедливий Суддя, Я хочу прийти до людей, як саме Милосердя»*. І Бог приходить нагадати, що Він дає нам ще один шанс. Бог не для того нас створив, аби карати. А для того, щоб ми жили щасливі й не переставали дякувати Йому за те, що Він такий милосердний, що так багато нам дає.

Бог похиляється над людиною, хоча міг би цього не робити. І ця велика таємниця Божого милосердя надихає нас спершу відкрити: що це означає, що Бог — милостивий? А потім зробити наступний крок і сказати: а що це означає, що я, християнин, також покликаний бути милосердним?

Що означає бути милосердним? Хіба це мовчати і погоджуватися, якщо хтось робить зло? Не казати йому правди - чи це милосердя? Підливати алкоголікові у склянку - чи це милосердя? Насправді бути людиною милосердною - означає вчитися милосердя у самого Христа: вчитися милосердя люблячого, жертвовного, аж до хреста. Вчитися милосердя, яке нічого не шкодує і нічого не залишає собі. Вчитися милосердя в істині, від якої інколи може бути навіть дуже боляче. Але це ліки, які нас зцілюють.

Ісус каже: не поспішайте судити, говорити, ніби ви все знаєте і вмієте, самі все зможете. Ісус каже: не прагни бути Богом, бо ти ним ніколи не станеш. Старайся бути кращим, наскільки ти це можеш сьогодні. Може, твоя віра, твої сили сьогодні дуже слабкі, й тобі дуже б хотілося бути хорошою людиною, але ти бачиш, що власних сил тобі бракує. Ісус каже: дозволь, щоби Я, Бог, був твоєю силою, твоєю мудрістю, показав тобі шлях; довірся Мені.

Наше християнське покликання — допомогти, підтримати, підказати, бути орієнтиром, який вказує шлях до Бога. Милосердя — це не мовчати. Милосердя — це світити, зігрівати. Навіть якщо ти не віриш, що твоє добре слово допоможе людині, — скажи їй це слово, і це означає бути милосердним.

Хоч би за яку складну справу бралася людина, — якщо вона її робить разом із Богом і довіряє Йому, то завжди Ісус доведе її до перемоги.

Проща та форум мігрантів Центральної та Західної Європи у Фатімі.

21 - 23 жовтня 2015р. з ініціативи Пасторально-Міграційного Відділу УГКЦ, відбувся перший форум для українських мігрантів Європи. Остання хвиля міграції з України через тяжке економічне становище на Батьківщині, дає нові виклики та вимагає великої підтримки Церкви.

Форум мав за основу, як не допустити асиміляції українців, що проживають за кордоном та допомогти інтегруватися у суспільстві не втрачаючи своєї ідентичності. Були прочитані різні доповіді, які висвітлювали багато проблем українських мігрантів і ще більше порад, як їх вирішити.

Одночасно з форумом відбулася проща за мир в Україні. У форумі та прощі взяли участь представники з 16-ти країн Європи, у тому числі і з Естонії.

На завершення форуму владика Йосиф Мілян проголосив наступний форум мігрантів, який відбудеться у вічному місті Рим в вересні 2018р.

Один священик тим, хто не ходив в неділю до церкви, розповів таку історію:

- Зустрів багатого чоловіка на шляху жебрак. Бідняк розповів йому про свої нещастя. Той зглянувся над ним і від семи монет, які у нього були, дав дві. Після того, як жебрак розповів і про інші свої біди, отримав ще дві монети. Підійшовши до джерела, вони вирішили перекусити. Багач поділився із супутником своєю їжею і, почувши таку історію з його життя, віддав ще дві монети. Так, він був милосердний! А той, що шість монет отримав, замість вдячності, раптово вихопив з-під одягу ніж, зажадав сьому монету. Чорна невдячність! Чого ж він гідний? - Закінчив свою розповідь священик.

- Смерті! - Закричали його слухачі.

- І ви заслуговуєте такого суворого покарання, - сказав він їм. - Ви і є той самий невдячний жебрак.

Бог дав вам шість днів і тільки один відділив для Себе. А ви і цей день викрали у Нього.

"Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього прийду, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною" (Об'явлення 3:20).

Привітання з днем народження

Цифро вітаємо наших прихожан, які святкують своє день народження у грудні: Марія-Еліза Традова (02.12.), Олена Юртин (03.12.), Еллен Довган (03.12.), Марія Вельган (04.12.), Максим Баб'як (10.12.), Борислав Кулик (07.12.), Анна-Валерія Традова (22.12.), Лєна Баб'як (23.12.).

Многих та Богом благословенних літ.

Видавець: Храм Богородиці Троєручичі, УТКД. Відповідальний: о. Олег Поп'юк. Часопис видається на правах внутрішнього розповсюдження. Редакція не несе відповідальності за точність фактів, власних імен, цифр та інших даних.

Адреса: Laboratooriumi 22, Tallinn 10133 Тел: +372 583 52 562;

e-mail: oleg.popiuk@gmail.com; www.ugcc.ee